

ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය

හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කම්මුවේ ප්‍රකාශනය

2018 මැයි දිනය හා කාල මාකස්ගේ උපතේ ද්විශතසංවත්සරය

May Day 2018 and the bicentenary of the birth of Karl Marx

ඩේවිඩ් නෝර්ත් විසින්

2018 මැයි 6

හජාජාක ජාත්‍යන්තර අන්තර්ජාල මැයි රැලිය ආරම්භ කරමින්, මැයි 5 සෙනසුරාදා, *ලෝසවෙඅ* ජාත්‍යන්තර කතෘ මන්ඩලයේ සභාපති හා ඇමරිකානු සමාජවාදී සමානතා පක්ෂයේ ජාතික සභාපති ඩේවිඩ් නෝර්ත්, විද්‍යාත්මක සමජවාදයේ නිර්මාතෘ කාල මාකස්ගේ උපතින් දෙසිය වන සංවත්සරයේදී, ඔහුගේ ඓතිහාසික වැදගත්කම ගැන කථා කලේය. එලඹෙන දින වලදී *ලෝසවෙඅ* රැලියේදී කල අනෙකුත් කථා 14 ප්‍රකාශයට පත් කරනු ඇත.

2018 මැයි දිනය විශේෂ වැදගත් කමක් දරන්නේ, අප ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්තියේ සහෝදරත්වයේ දිනය සැමරීම නිසා පමණක් නොව, එය කාල මාකස්ගේ උපතේ දෙසිය වන සංවත්සරය ද වන නිසාය. දර්ශනවාදය, ආර්ථික විද්‍යාව, ඓතිහාසික ලේඛනය, සමාජ න්‍යාය හා දේශපාලනය යන විෂය ක්ෂේත්‍රයේ නූතන අවධිය තුළ අතිශයින්ම වැදගත් වර්තය කාල මාකස් බව පැවසීමේදී, අතිශයෝක්තියක අංශුවක් වත් ඇත්තේ නැත. මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ අති මහත් බහුතරයකගේ සමාජ විඥානයේ වර්ධනයෙහි සහ ජීවාවට ද සුරාකැමට ද එරෙහි ඔවුන්ගේ අරගලයේ වර්ධනයෙහි ලා, ඒ සා දැවැන්ත, කල් පවතින හා ප්‍රගතිශීලී බලපෑමක් කල අන් කිසිදු වින්තකයෙක් නැත. ඓතිහාසික වර්ධනයේ ගමන් මග තීරනය කෙරෙන වෛෂයික බලවේග පිලිබඳ මානව වර්ගයාගේ වැටහීමේ නව අවධියක් සඳහා මාකස්ගේ කටයුතු මූලික විය. ඒ නිසාම එය, සමාජයේ සමාජවාදී පරිවර්තනයක් සඳහා කම්කරු පන්තියේ දැනුවත් අරගලයක් සඳහා ශක්‍යතාව ඇති කලේය.

හේගල්ගේ වෛෂයික විඥානවාදය බන්ධනය කිරීමේ ද එහි අපෝහක විධික්‍රමය විවේචනාත්මකව පරිශීලනය කිරීමේ ද පදනම මත මාකස්ට, දාර්ශනික භෞතිකවාදය වර්ධනය කිරීමට ද මිනිසාගේ සමාජ ආර්ථික හා දේශපාලන පරිණාමය පිලිබඳ අධ්‍යයනය සඳහා එය භාවිතා කිරීමට ද හැකි විය. මාකස්ට පෙර සිටි වින්තකයෝ - ඔවුන්ගේ වඩාත්ම වැඩිදියුණු අයවලුන් පවා - අන් සියල්ලටමත් වඩා මාකස්ගේ ආසන්නතම පූර්වගාමීන් අතර විශිෂ්ඨතමයන් වූ හේගල් හා ෆොයබාක් පවා - සමාජ හා දේශපාලන සම්බන්ධතා උපුටා ගත්තේ, අධ්‍යාත්මික වේවා

බුද්ධිමය වේවා, යම් ආකාරයක පරමාදර්ශී ආවේශයක් වෙතිනි. තම ලේඛන මගින් 1789-1794 ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රන්ස විප්ලවය සඳහා පසුබිම සකසමින්, තීරනාත්මක භූමිකාවක් රඟදැක්වූ, හෙල්වෙටියස් හා බැරන් ඩි හොල්බාක් වැනි 18 වැනි සියවසේ ශ්‍රේෂ්ඨ භෞතිකවාදී වින්තකයන් පවා විශ්වාස කලේ, සමාජ හා දේශපාලන වාතාවරනය තීරනය කරන්නේ "මහජන මතය", එනම් වින්තනය විසින්ය යනුවෙනි. එහෙත් සමාජ සම්බන්ධතා වින්තනයේ නිමැවුමක්ය යන විඥානවාදී සංකල්පය යථාර්ථය විසින් ප්‍රතිචාවනය කරනු ලැබෙන. ස්වකීය සැබෑ ඓතිහාසික පැවැත්ම තුළදී මනුෂ්‍ය වර්ගයා බිහි වූනේ, පවත්නා සමාජ සම්බන්ධතාවන් තුළටය. ඔවුන් නොදැනුවත්වම මුහුනදෙමින් අනුගත වූයේ එම සමාජ සම්බන්ධතාවන්ටය.

සියලු භෞතිකවාදී දර්ශනවාදීන් අතර විශිෂ්ඨතමයා වූ මාකස්, මිනිසාගේ වින්තනයේ හා දෘෂ්ටිවාදී සංකල්පයන්හි සැබෑ සම්භවය හෙලිදරව් කල අතර, ලෙනින් වඩාත් පසු කලෙක ඒ සා ලුහුඬින් පැහැදිලි කල පරිදි, "විද්‍යාත්මක මනෝවිද්‍යාව අනුකූල වන්නේ වින්තනයේ ගමන් මග, දේවල්වල ගමන් මග මත රඳාපවතින්නේය යන නිගමනය සමග පමණක්" බැව් ඔහු ඔප්පු කලේය. (ලෙනින්, *Collected Works* එකතුකල කෘති, 1 වෙලුම, 139-40).

ඉතිහාසය පිලිබඳ ඔහුගේ භෞතිකවාදී සංකල්පයෙහි ආරම්භක විස්තාරනයේදී හා *Das Kapital* (දාස් කැපිටාල්) රචනා කරමින් පසු කාලීනව එය තහවුරු කිරීමේදී මාකස් - එක්එක් පුද්ගලයා තම පෞද්ගලික ආශාවන්, අභිලාෂයන් හා ප්‍රතිවිරෝධී අභිප්‍රායන් මගින් ප්‍රේරනය ලබන්නාවූ තමාගේම ප්‍රශස්තතම උත්සුකයන්යැයි ඔවුන් විශ්වාස කරන දෙය හඹා යන ගනනක් නැති දශ

ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මානවයන්ගේ අසම්බන්ධිත ක්‍රියාවන් ලෙස පෙනී යන දෙය මධ්‍යයේ - හුදෙකලා ආත්මිය විඥානයෙන් පරිබාහිරව හා ඉන් ස්වාධීනව පවා ක්‍රියාත්මක වන්නා වූ, සමාජයේ ආර්ථික ව්‍යුහයට යටත් දිවෙන හා එය නිර්ණය කරන එකී වෛෂයික බලවේගයන් හඳුනා ගත්තේය.

විඥානයේ වර්ධනය පැහැදිලි කිරීමේදී මාක්ස්, ආත්මිය විඥානවාදය කෙරේ මොනම නැඹුරුවක් හෝ ප්‍රතික්ෂේප කළේය. සමාජය පිලිබඳ සාවද්‍ය සංකල්ප පවා පුද්ගලයාගෙන් ස්වායත්තව පවතින්නාවූ වෛෂයික කොන්දේසි තුළ මුල්බැස ඇති අතර ඒවායේ ප්‍රතිබිම්බයන් වන්නේය. සෘජු නිරීක්ෂනයේ පදනම මත ධනෝච්චර සමාජ සම්බන්ධතාවන්ගේ සූරා කැමේ ස්වභාවය පිලිබඳ නිගමනයකට ඒමට හා වටහා ගැනීමට මිනිසාට ඇති නොහැකියාව, පුද්ගලික බුද්ධිමය හැකියාවේ අසාර්ථකත්වය ලෙසින් පැහැදිලි කළ නොහැක. ඒ වෙනුවට එය නැඟී එන්නේ, ශ්‍රමයේ නිෂ්පාදන, භාන්ඩවල ස්වරූපය ගැනීමේදී අත්පත් කරගන්නා, "ගුඬ ස්වභාවයෙන්" ය. මාක්ස් මෙසේ ලිවීය: "මිනිසුන් අතර නිශ්චිත සමාජ සම්බන්ධතාවක්," භාන්ඩවල ආකාරයෙන් "ඔවුන්ගේ ඇස් පනාපිට මතු වන්නේ, අවශ්‍යයෙන්ම දේවල් අතර සම්බන්ධතාවක අපූර්ව ස්වරූපයෙනි." (කැපිටාල් (ප්‍රාග්ධනය) 1 වෙලුම, එකතුකල කෘති, 35 වෙලුම, 82-83 පිටු)

මාක්ස් හා ඔහුගේ ජීවිත කාලීන මිතුරා ද සහකරුවා ද වූ හසල බුද්ධියකින් යුත් එංගලන්ත සමාජවාදය "සොයාගත්තේ" නැත. එම වචනය 1830 ගනන් තරම් මුලදී භාවිතා වෙමින් තිබුණි. සේන්ට් සිමෝන්, රොබිට් ඕවන් හා ෆුරියර් විශේෂිතවම ඉතිහාසයට ඇතුළු වූහ, මාක්ස් හා එංගලන්තයේ "යුතෝපියානු" (මනෝරාජික) පූර්වගාමීන් ලෙසය. මෙම සැලකිය යුතු වින්තකයෝ, පවත්නා සමාජයේ දෝෂ කෙරෙහි ද එහි වඩා තර්කානුකූල සංවිධානය සඳහා ද විශිෂ්ඨ දැක්මකින් තොර වූවෝ නොවූහ. එහෙත් ඔවුන්ගේ සංකල්පයන් තුළ සමාජවාදය සැබවින්ම මතුව එන වෛෂයික සමාජආර්ථික ක්‍රියාවලීන් පිලිබඳ පැහැදිලි කිරීමක් හා එය සාක්ෂාත් කිරීම සඳහා සටන් වදින සමාජ බලවේගය හඳුනා ගැනීමක් අඩංගු නොවීය.

මාක්ස් පසුකාලීනව සිහිපත් කරන පරිදි, ඔහු හා එංගලන්තය, "ධනපති සමාජයේ ආර්ථික ව්‍යුහය පිලිබඳ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනය", සමාජවාදය සඳහා සටන් "එකම වලංගු න්‍යායික පදනම වන්නේයැයි යෝජනා කළ" අතර, "එය වනාහි

කිසියම් මනෝරාජික ක්‍රමයක් ක්‍රියාවට ලීම පිලිබඳ කාරනයක් නොව, අපගේ දැස්පනාපිට සමාජය විප්ලවීයකරනයට භාජනය කරන ඓතිහාසික ක්‍රියාවලියකට දැනුවත්ව සහභාගී විමකැයි ජනොද්වේදන ආකාරයෙන් (*Argumentum ad populum*) තර්ක කළහ." (හර් වොග්ට්, මාක්ස් - එංගලන්ත *Collected Works* එකතුකල කෘති තුළ, 17 වෙලුම, මොස්කව්: 1981, 79 පි.)

සිය න්‍යායික කටයුතුවල වැදගත්කම පෙන්වා දෙමින් මාක්ස්, සාතිශය නිහතමානීත්වයකින් යුතුව, තීරණාත්මක හා අන්තර් සම්බන්ධිත ජයග්‍රහණයන් තුනක් හඳුනා ගත්තේය:

- මා අලුතෙන් කරනු ලැබුවේ පහත සඳහන් දේ සනාථ කිරීමය: 1. පන්තිවල පැවැත්ම, නිෂ්පාදනයේ වර්ධනය තුළ විශේෂිත ඓතිහාසික අදියරයන් සමග පමනක් බැඳී ඇති බව; 2. පන්ති අරගලය අවශ්‍යයෙන්ම නිර්ධන පන්තියේ ආඥාදායකත්වයට තුඩු දෙන බව; 3. මෙම ආඥාදායකත්වයම සමන්විත වන්නේ, සියලු පන්ති අහෝසි කර පන්ති විරහිත සමාජයකට පරිවර්තනය විමකට නොඅඩු දෙයකින් වන බව. (මාක්ස් වෙයිඩම්යර් වෙත යැවූ ලිපිය, 1852 මාර්තු 5, *Collected Works* එකතුකල කෘති, වෙලුම 39, 64-65 පිටු.)

මාක්ස්ගේ උපතෙන් දෙසිය වසර එලැඹී ඇති මොහොතේ, ඔහුගේ ජීවිතයේ අර්ථභාරය පිලිබඳ ශාස්ත්‍රාලිකයින්ගේ හා මාධ්‍යවේදීන්ගේ තක්සේරු කිරීම් නොඅඩුවම පවතී. 2008 ආර්ථික ව්‍යසනය පිලිබඳ මතකය සෑම කෙනෙකු තුළම තවමත් නවමු ලෙසින් පවතින්නේය. මාක්ස්ගේ ස්මරණීය පරිමාවක් අත්කරගත් කර්තව්‍යයන් ප්‍රතික්ෂේප කළ හැක්කේ, කැඳර කමෙන් හා වෛරයෙන් ඇස් නිලංකාර වූ, ඇටුවන් බැහැපු ප්‍රතිකොමියුනිස්ට්වාදී ප්‍රතිගාමීන්ට පමනකි. "මාක්ස් නිවැරදිය" යන වැකිය පවා නිතරම පාහේ දැකින්නට ලැබේ. වඩාත් බුද්ධිමය සවිඥානකත්වයකින් යුත් ශාස්ත්‍රාලිකයෝ, වටිනාකම පිලිබඳ ශ්‍රම න්‍යාය හා ලාභ අනුපාතිකය පහත වැටීමේ ප්‍රවණතාව පිලිබඳ ඔහුගේ විශ්ලේෂණය වැනි මාක්ස්ගේ තීරණාත්මක මූලාශ්‍රයන් වෙත, ගතානුගතික ධනපති අර්ථශාස්ත්‍රඥයින් එල්ල කරන ප්‍රහාර නිෂ්ප්‍රභා කිරීම පිනිස වෙහෙසකර පර්යේෂණවල යෙදී ඇත්තාහ. එවන් බැරැරැම් බුද්ධිමය කටයුතු සාදරයෙන් පිලිගත යුතු අතර දීර්ඝත් කල යුතුය.

කෙසේවෙතත්, මාක්ස්ගේ සුධිමත්භාවය පිලිබඳ වඩා නිර්ලෝභී පිලිගැනීම් පවා, ඔහුගේ න්‍යායික

කටයුතු එහි ප්‍රායෝගික දේශපාලන - එනම්, සමකාලීන විප්ලවවාදී - ගමනාර්ථවලින් හුදෙකලා කිරීමේ ප්‍රයත්නයන් මගින් පරිසීමාකරනයට පාත්‍රව ඇත. මාක්ස්ගේ කාර්යයේ ඒ හෝ මේ අංශය වර්තමාන ආර්ථික තත්වයන් පිලිබඳ අවබෝධයක් ලබාගැනීම සඳහා "අදාල" යැයි ප්‍රශංසාවට පාත්‍ර කෙරේ. එහෙත් මාක්ස් නමැති ආර්ථික න්‍යායාචාර්යවරයා පිලිබඳ ඇගයීම, ලෝක සමාජවාදී විප්ලවයේ න්‍යාය, වැඩ පිලිවෙල හා භාවිතය ලෙස *මාක්ස්වාදය* අගය කිරීමෙන් දෘඩතර ලෙස වෙන් කෙරේ. මාක්ස්ගේ "අදාලත්වය" පිලිබඳ සාකච්ඡාවේ බොහෝසෙයින්ම ආධිපත්‍යය දරනු ලබන්නේ ද, එය විකෘත කරන්නේ ද, ධනවාදය පිලිබඳ මාක්ස්ගේ ආර්ථික විචාරය හා, ධනේශ්වර ක්‍රමය විප්ලවවාදී ලෙස පෙරලා දැමීම සඳහා කම්කරු පන්තියේ වඩාත්ම වැඩිදියුණු කොටස්වල ඓතිහාසික හා අද්‍යතන ජාත්‍යන්තර දේශපාලන සංවිධානය ලෙස මාක්ස්වාදයේ ඇති විරකාලීන වැදගත්කම පිලිගැනීම, එකිනෙකින් දැඩි සේ වෙන් කරනු ලැබීම මගිනි.

මාක්ස් නම් "ආර්ථික න්‍යායාචාර්යවරයා" මාක්ස් නමැති සමාජවාදී විප්ලවවාදියාගෙන් වෙන්කිරීමට දිගු ඉතිහාසයක් ඇත. සියවසකට අධික කාලයක් තිස්සේ "මාක්ස්ගේ රැවුල බු ගැමේ" නිමක් නැති උත්සාහයන් දරා ඇත. ඒ, මාක්ස් එක් හෝ තවත් ආකාරයක ධනේශ්වර දෘෂ්ටිවාදය හා සුලු ධනපති අවස්ථාවාදී ප්‍රතිසංස්කරනවාදය සමග සම්මුතියකට ගෙන ඒමටය. මාක්ස්වාදය සමාජවාදී විප්ලවයෙන් විසන්ධි කර, ජාත්‍යන්තර සමාජවාදය සමාජ ප්‍රතිසංස්කරනයේ ව්‍යාපාරයක් බවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා එඩුවාඩ් බර්න්ස්ට්ට්ස්, 1895 එංගලන්තයේ අභාවය මගින් සැලසුන අවස්ථාව ධාතූ ගත්තේය. 20 වන සියවස තුළ මාක්ස්වාදයට ගෙන ආ සංශෝධන වඩවඩාත් ප්‍රතිගාමී ස්වභාවයක් අත් කර ගත්තේ, මාක්ස්වාදයේ සියලු සැබෑ විප්ලවවාදී වැදගත්කම උනා තබමින්, එය බහුජන සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා ස්වල්පවාදී පක්ෂ හා වෘත්තීය සමිතිවල ජාතිකවාදී අවස්ථාවාදයේ ක්ෂමාලාපනයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ ප්‍රයත්නයන් බවට, අඩුවැඩි වශයෙන් එලිපිටම පත් වෙමිනි.

මාක්ස්ගේ න්‍යායික වැඩකටයුතුවල භෞතිකවාදී පදනම් වලට වල කපා අවමානයට පාත්‍රකිරීමේ සුලු ධනපති න්‍යායාචාර්ය වරුන්ගේ නිර්දේශ උත්සාහයන් මගින්, ඔහුගේ උරුමයට එල්ල වූ ප්‍රභා‍රයන්ට පහසුකම් සම්පාදනය කෙරින. 1890 ගනන් තරම් ඉහත කාලයක දී, එනම් මාක්ස්ගේ අභාවයෙන් යන්තම් දශකයක ඇවෑමෙන්, පන්ති අරගලයේ

තර්කනය මත පදනම් වූ මාක්ස්ගේ විප්ලවවාදී සදාචාරය, කාන්ට්ගේ අනෙතිහාසික "පරම විධානය" සමග සම්මුතියකට ගෙන ඒමට ආශක්ත වූ විවිධ ජර්මානු මහාචාර්යවරු වූහ. විසිවන සියවසේ මූලාරම්භයේ සිටම ඓතිහාසික ක්‍රියාවලියේ වෛෂයික හා නියාම පාලන ස්වභාවය පිලිබඳ මාක්ස්ගේ අවධාරනය ප්‍රභා‍රයට ලක් වූයේ, සුලු ධනේශ්වර බුද්ධිමතුන්ගේ පුලුල් කොටස් මත දාර්ශනික අහේතුකවාදය විසින් ඇති කරන ලද ඉහල යමින් පැවැති බලපෑම පිලිබිඹු කරමිනි.

ජෝර්ජ්ස් සොර්ල් හා පසුව හෙන්රි ඩි මැන් වැනි වින්තකයෝ, සමාජවාදය සඳහා සටන උත්තේජනය කරනු වස් කම්කරුවන්ට අවශ්‍ය වන්නේ, මිත්‍යාවන්ගේ උත්තේජනය විනා, ධනවාදයට එරෙහි පන්ති අරගලයේ වර්ධනය පාලනය කරන වෛෂයික නියාමයන් පිලිබඳ දැනුම නොවන බැවි කියා සිටියහ. සමාජවාදී ව්‍යාපාරයට කම්කරුවන් දිනා ගැනීම සඳහා වෛෂයික ආර්ථික බලවේග පිලිබඳ විශ්ලේෂනය හා ඒවා ග්‍රහනය කර ගැනීමට වඩා, අවිඥානක මනෝවිද්‍යාත්මක අභිප්‍රේරනයන් පිලිබඳ අන්තර්දෘෂ්ටියක් ලබා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේයැයි ප්‍රකාශ කෙරිනි.

අහේතුකවාදය කරා සුලු ධනපති බුද්ධිමතුන්ගේ පියාසැරිය, එංගලන්ත ග්‍රාම්‍ය භෞතිකවාදියෙකු හා ප්‍රත්‍යක්ෂවාදියෙකු ලෙස හඳුන්වා දෙමින් ඔහු වෙත එල්ල කෙරුණු ප්‍රභා‍රයක් සමග අත්වැල් බැඳ ගත්තේය. ප්‍රභා‍රකයන්ට අනුව, එංගලන්ත විසින් මාක්ස්ගේ වින්තනයේ පුද්ගලවාදී හා මානවවාදී අංගෝපාංග සඟවනු ලැබ තිබින. 1844 වසරේ *දාර්ශනික අත්ලිපි* ලියූ "තරුණ මාක්ස්" ප්‍රාග් ධනය (*දාස් කැපිටාල්*) ලියූ "වියපත් මාක්ස්"ට වඩා ඉහලට ඔසවනු ලැබිනි. නිට්ෂේවාදයේ ද, සාන්දෘෂ්ටිකවාදයේ ද, ෆ්‍රැන්ක්ෆර්ට් ගුරුකුලය විසින් භෞතිකවාදය ෆ්‍රොයිඩ්වාදය මිත්‍යාවාදී විද්‍යානුසාරයෙන් සිදු කෙරුණු දියාරුකරනයේ ද, පශ්චාත්-නූතනවාදයේ අහේතුකවාදී හා ඉතිහාස-විරෝධී බුද්ධිමය නාස්තිකවාදයේ ද බලපෑම් යටතේ නොනැවතී එල්ල කෙරුණු ප්‍රභා‍රයේ ප්‍රධාන අරමුණ වූයේ, මාක්ස්ගේ කටයුතුවල සාරය වූ විප්ලවවාදී අන්තර්ගතය යටපත් කිරීමයි.

ධනපති රාජ්‍යයේ බුද්ධිමය කාර්යාංශ මාක්ස්වාදයට එරෙහි දෘෂ්ටිවාදී යුද්ධයේදී පසෙකට වි නොසිටි බැවි පෙනී යයි. බ්‍රිතාන්‍යයේ දී *ඉන්ඩිපෙන්ඩන්ට් පුවත්පතේ* ඊයේ පල වූ ලිපියක්, මෑතකදී රහස්‍ය ලැයිස්තුවෙන් ඉවත් කෙරුණු සීඅයිඒ පර්යේෂණ වාර්තාවක් කෙරේ අවධානය

යොමු කරයි. එමගින් හෙලිදරව් කෙරෙන පරිදි සිද්ධිප්පිය "පුන්ස පශ්චාත් නූතනවාදී න්‍යාය කියවා, යථාර්ථයේ වෛෂයික පදනම පිලිබඳ එමගින් පුශ්න කරනු ලැබීම, ඓතිහාසික ... අනිවාර්යතාව පිලිබඳ මාක්ස්වාදී මූලධර්මයට වල කැපීම සඳහා භාවිත කල හැකියැයි නිගමනය කල" බැව් හෙලිදරව් කරයි. ඊට අනුව, "පශ්චාත් නූතන අදහස් ඉදිරියට තල්ලු කිරීමට හා මාධ්‍යමික වමක් නිර්මාණය කිරීමට සගරා, ප්‍රකාශන ආයතන හා තම ප්‍රසාදය හිමි වූ ශාස්ත්‍රාලිකයන් වැනි මුහුණත් සංවිධානවලට ඩොලර් දශ ලක්ෂ ගනන් පොම්ප කරන ලදී. එමගින්, ඉන් එපිට පවතින කවර හෝ අදහසක් අනතුරුදායක ලෙසත් රැකිකල් උන්මත්තකභාවය ලෙසත් හෙලා දැකිය හැකි වන පරිදි, සැලකිලි හිමිවිය යුතු අදහස්වල පිටත මායිම සටහන් කිරීම අරමුණ විය..."

මාක්ස් නම් න්‍යායාචාර්යවරයා මාක්ස් නම් විප්ලවවාදියාගෙන් වෙන් කිරීම අන් සියල්ලට ද වඩා ප්‍රථමයෙන් හා ප්‍රමුඛ ලෙස මාක්ස්ගේ වර්තාපදානය ම මුසාකරනය කිරීම කරා මග පාදනු ඇත. විප්ලවවාදියෙකු ලෙස ඔහුගේ දේශපාලන වර්ධනය හා ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් පරිබාහිරව මාක්ස් යන වින්තකයා වටහා ගත නොහැකිය. තමන් විසින් රචිත මාක්ස්ගේ වර්තාපදානය තුළ ග්‍රාන්ස් මේරිං නිරීක්ෂනය කල පරිදි, "මාක්ස් තුළ, අදහස්වලින් පිරිපුන් මිනිසෙකු සමග නොවෙන් කල හැකි පරිද්දෙන් බැඳුණු ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් සපිරි මිනිසෙක් ජීවත් වීම ද, එම දෙදෙනා එකිනෙකා අනුපූරනය කරමින් එකිනෙකාට ආධාරකාරී වීම ද ඔහුගේ අසංසන්දනාත්මක පෞරුෂයට සුලුපටු නොවන ආකාරයෙන් හේතුහුන විය යන්න පිලිබඳව සැකයක් තිබිය නොහැකිය." (කාල් මාක්ස්: ඔහුගේ ජීවිත කථාව, පි.xiii)

1843 මාර්තු තරම් ඉහත කාලයක දී මාක්ස්, ආර්නෝල්ඩ් රූප් වෙත මෙසේ ලියා යැවීය: "ගොයඩාක්ගේ ප්‍රවාද මට පෙනී යන පරිදි එක් කරැනක් සම්බන්ධයෙන් පමනක් සාවද්‍යය. එනම්, ඔහු පමනට වඩා ස්වභාවධර්මය සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කරන අතර දේශපාලනය පිලිබඳව සඳහන් කරන්නේ අවශ්‍ය පමනට වඩා ඉතා අඩුවෙනි. කෙසේවෙතත්, අද දවසේ දර්ශනවාදයට සත්‍යය බවට පත් විය හැකි එකම සන්ධානය වන්නේ එයයි." (Marx-Engels: Collected Works, 1 වන වෙලුම, පි. 400). මේ වූ කලී හුදු අනුෂංගික වාක්‍ය බන්ධයක් නොවේ. එය මාක්ස්ගේ කටයුතුවල මෙන්ම අද්‍යතන ලෝකයේ ද දර්ශනවාදය හා දේශපාලනය අතර පවත්නා සාරාත්මක

සම්බන්ධය අවබෝධ කර ගැනීමේ යතුරයි. ගොයඩාක් ගැන ප්‍රවාද තුළ මාක්ස් මෙසේ ලිවීය: "මානුෂික වින්තනය මගින් වෛෂයික සත්‍යය ග්‍රහණය කල හැකි ද යන පුශ්න න්‍යාය පිලිබඳ පුශ්නයක් නො ව භාවිතය පිලිබඳ පුශ්නයකි. මිනිසා සත්‍යය, එනම්, යථාර්ථය හා බලය, ඔහුගේ වින්තනයේ මෙම පාක්ෂිකත්වය (අන්තර්ගතය) ඔප්පු කල යුත්තේ භාවිතයෙහි දී ය. වින්තනයාගේ යථාර්ථවත් භාවය හෝ අයථාර්ථවත් භාවය පිලිබඳව භාවිතයෙන් හුදෙකලා වී කෙරෙන විවාදය හුදු පන්ඩිතමානී වූවකි." (Collected Works, වෙලුම 5, පි. 6).

විප්ලවවාදී දේශපාලනයෙන්- එනම් මිනිසා විසින් මිනිසා පීඩනයට පත්කිරීමට එරෙහි අරගලයෙන්- විශේෂ වූ දර්ශනවාදය යනු කිසිදු ප්‍රගතිශීලී වැදගැම්මකින් තොර අකර්මන්‍ය සමපේක්ෂනයකි. එහෙත් විප්ලවවාදී න්‍යායයේ ද, ජාත්‍යන්තර කම්කරු ව්‍යාපාරයේ හා සමාජවාදය සඳහා අරගලයේ දීර්ඝ ඉතිහාසයේ ගමන් මග තුළ එහි වර්ධනය පිලිබඳ දැනුමේ ද තිරසාර පදනමකින් තොර දේශපාලනයට මග පෑදිය හැක්කේ, බෙලගීන අනුප්‍රතිපාදන හා පරිපූර්ණ වශයෙන්ම පාවාදීමි කරා පමනෙනි.

මාක්ස්ගේ අභාවය 1883 මාර්තු 14 වන දින ඔහුගේ 64 වන වියේදී සිදුවිය. ඔහුගේ සොහොන අබියස සිටි කථා කරමින් එංගල්ස් සිය දයාබර මිතුරා ද, උරිනුර ගැටි සටන් කල සහෝදරයා ද පිලිබඳව විස්තර කලේ "විද්‍යාව පිරිසිදු දුන් මිනිසෙකු" (A man of science) ලෙසය. එහෙත්, "එසේ කීම මගින් මේ මිනිසාගෙන් අඩක්වත් නොකියැවේ." එංගල්ස් ප්‍රකාශ කල පරිදි මාක්ස් "අන් සියල්ලටමත් පෙර විප්ලවවාදියෙකි. ඔහුගේ ජීවිතයේ සැබෑ පරමාර්ථය වූයේ ධනේශ්වර සමාජය හා එවිසින් ගොඩනගා තුබූ රාජ්‍යයේ ආයතන ද පෙරලා දැමීම සඳහා එක් හෝ අනෙක් ආකාරයෙන් දායක වීමයි; එය දරන ස්ථානය හා එහි අවශ්‍යතා පිලිබඳව ද එය සියලු බන්ධනයන්ගෙන් මුක්ත වීමේ කොන්දේසි පිලිබඳව ද තමා විසින් ම ප්‍රථම වරට සවිඥානක වන ලද නූතන නිර්ධන පන්තියේ විමුක්තිය සඳහා දායකවීමයි. සටන් කිරීම ඔහුගේ මූලිකාංගය විය. තවද එහිදී ඔහු හා තරග වැදීමට අල්පයක් පමනක් මිනිසුන්ට හැකි වනු ඇති ආකාරයේ ලාලසාවකින් ද, නොසැලෙන සුලු භාවයකින් ද, සාර්ථකත්වයකින් ද යුතුව ඔහු සටන් වැදුණේය." (Reminiscences of Marx and Engels, Moscow, පි. 349 හි උපුටාදක්වා ඇත).

මාක්ස් නම් වූ මිනිසා මිට වසර 135 කට පෙර

අභාවප්‍රාප්ත විය. අනවරතව වෙනස්වෙමින් පවත්නා සමාජ ආර්ථික කොන්දේසි පිලිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමෙහි ලා අපෝහකවාදී හා ඓතිහාසික භෞතිකවාදී විධික්‍රමය භාවිතා කිරීම ලෙසත්, කම්කරු පන්තිය විසින් දේශපාලන බලය අල්ලා ගැනීමේ, ධනපති සුරාකෑම අහෝසි කිරීමේ, ජාතික රාජ්‍ය පද්ධතිය අහෝසි කිරීමේ හා ලෝක පරිමානව සමාජවාදී සමාජයක් ගොඩනැගීමේ දිශානතිය ඔස්සේ පිහිටුවන ලද්දා වූ විප්ලවවාදී දේශපාලන ඉදිරි දර්ශනයේ විද්‍යාවක් ලෙසත් වටහා ගනු ලැබෙන මාක්ස්වාදය, නිවැරදි ලෙස අවබෝධ කොට ගත හැක්කේ, පන්ති අරගලයේ හා ජාත්‍යන්තර සමාජවාදී ව්‍යාපාරයේ ඓතිහාසික වර්ධනයට එය දක්වන සම්බන්ධතාව තුළ පමණකි.

එංගල්ස් වරක් ලියුවේ ස්වභාව විද්‍යාවන්හි සෑම ප්‍රගමනයක් සමග ම, භෞතිකවාදය එහි ආකෘතිය වෙනස් කල යුතු බවයි; එනම්, එය භෞතික විද්‍යාවේ, රසායන විද්‍යාවේ, පරිණාමවාදී ජීව විද්‍යාවේ හා ගතිතයේ නවතම ප්‍රගමනයන්, උව්‍යමය විශ්වය පිලිබඳ තමාගේ වටහාගැනීම තුලට අන්තර්ගත කර ගත යුතු බවයි. එපරිද්දෙන්ම ධනේශ්වර සමාජය පිලිබඳ අධ්‍යයනය සඳහා නිශ්චිතව කැප වූ විද්‍යාවක් ලෙස මාක්ස්වාදය ද, ධනේශ්වර ප්‍රකාරයේ ලෝක පරිමාන නිෂ්පාදනයෙහි ඇති වන තීරණාත්මක වෙනස්වීම් පිලිබඳ අඛණ්ඩ පරීක්ෂාවන් තුලින් ද, ජාත්‍යන්තර පරිමානව පන්ති අරගලවලට සහභාගිවීම සහ එම පන්ති අරගලවල අත්දැකීම් විවේචනාත්මකව සමීකරනය කර ගැනීම තුලින් ද වර්ධනය වේ. මාක්ස්වාදයේ මෙම තීරණාත්මක මූලිකාංගය බැහැර කෙරෙමින්, පසු ගිය සියවසේ විප්ලවවාදී අරගලවල පාඩම් නොතකා හරිමින් හෝ ඒවා මග හැර යමින් “අපෝහක වාදයට” කෙරෙන සියලු ආයාචනා යනු, හුදු හිස් වාක්‍යාංශ නන්දෙඩවීමේ හා සුලු ධනපති දේශපාලන වංචාකාරීත්වයේ අභ්‍යාසයකට වැඩි යමක් නොවේ.

මාක්ස්ගේ උපතෙන් දෙසියවන සංවත්සරය සැමරීම අව්‍යාජ විප්ලවකාරී දේශපාලන වැදගත්කමකින් යුතු වන්නේ, එය මාක්ස්වාදයේ සමස්ත ඓතිහාසික වර්ධනය මත පදනම් වී ඇති තාක් උරට පමණකි. විසිවන සියවස තුළ කම්කරු පන්තිය අනුස්මරණීය ඓතිහාසික අත්දැකීම් හරහා ගමන් කොට ඇත. මාක්ස් වාදය වියුක්තයක් ලෙස, හෝ ශත වර්ෂයකට ද වැඩි කාලයකට ඉහත සූත්‍රගත කෙරුණු නිගමන කට්ටලයක් ලෙස හෝ පවතින්නේ නැත. ඒ වෙනුවට එය පවතින්නේ ලෝක සමාජවාදී විප්ලවයේ වැඩිපිලිවෙල, ඉදිරි දර්ශනය හා භාවිතය

වර්ධනය කිරීම සඳහා ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්තිය තුළ කෙරෙන දැනුවත් අරගලයක අඛණ්ඩතාව නියෝජනය කරන සැබෑ ව්‍යාපාරයක් ලෙසය. 1938 දී, කම්කරු පන්තියේ ව්‍යසනකාරී පරාජයන්ට මං පැද පාවාදීම් සිදු කල ප්‍රතිවිප්ලවවාදී ස්ටැලින්වාදී නිලධාරීන්ට විප්ලවවාදී ව එරෙහි වෙමින් ලියොන් ට්‍රොට්ස්කි හතරවැනි ජාත්‍යන්තරය පිහිටුවීය.

80 වසරක ගමන් මගෙහිදී හතරවන ජාත්‍යන්තරය, ශෝෂාකාරී අරගල තුලින් ගමන් කර ඇත. ඒ ස්ටැලින්වාදී හා සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිලධාරී තන්ත්‍රයන්ගේ ප්‍රතිවිප්ලවවාදී සංවිධාන හා පක්ෂ වලට එරෙහිව පමණක් නොව, කම්කරු පන්තිය මත ධනපති පන්තියේ හා අධිරාජ්‍යවාදයේ ජීඩනය පිලිබිඹු කල, අවස්ථාවාදයේ, මාධ්‍යමිකවාදයේ හා ව්‍යාජ වමේ බොහෝ රූපාකාරයන්ට ද එරෙහිවය. ජාත්‍යන්තර කම්ටුව විසින් නායකත්වය දෙනු ලබන හතරවන ජාත්‍යන්තරය මාක්ස්වාදය ආරක්ෂාකර වර්ධනය කර ඇත්තේ මේ සියලු බලවේගයන්ට එරෙහි අරගලය තුලින්ය.

අප 2018 මැයි දිනය සමරන මේ මොහොතේ, කම්කරු පන්තිය විසින් මහජන විප්ලවකාරී අරගලයේ නව අවධියක් ආරම්භ කරනු ලැබ ඇතැයි යන්න පිලිබඳ වැඩෙන ඇඟවුම් පවතී. සාමාන්‍යයෙන් සෑම විටෙකම සිදුවන පරිදි, කම්කරු පන්තිය ඉතිහාසයේ දර්ශන පටිය අරක්ග න්නේ විස්මය දනවන ආකාරයෙනි. අන් සියලු දෙනාටත් වඩා, විප්ලවකාරී බලවේගයක් ලෙස කම්කරු පන්තිය මුලුමනින්ම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම මත හා, එබැවින් ධනවාදයේ තිරසාර භාවය ගැන පරිපූර්ණ විශ්වාසයකට නොඅඩු විශ්වාසයක් මත තම බුද්ධිමය හා දේශපාලන සංකල්ප පාදක කොට ගෙන සිටින ව්‍යාජ වමේ නියෝජිතයන් හා ප්‍රතිමාක්ස්වාදී ශාස්ත්‍රාලිකයන් සම්බන්ධයෙන් තතු එසේ වේ.

එහෙත් “අතාර්කික” සියල්ල, මානව ශිෂ්ඨාචාරයේ ප්‍රගතිශීලී වර්ධනය අවහිර කරන සියල්ල “අතාර්කික” ය. එනම්, එහිම නොවිසඳිය හැකි පරස්පර විරෝධයන්ගේ මහිමයෙන් එය ඓතිහාසිකව අභාවයට පත් කරනු ලැබේ. මෙම වැකිය ඉතිහාසය විසින් ධනේශ්වර සමාජය මත පටවනු ලැබ ඇත. එය මුදුන්පත් කල යුතුය. සමාජ පරපුටු භාවයේ, දේශපාලන අවමංගතවීමේ, බුද්ධිමය ප්‍රහීනවීමේ හා සදාචාරාත්මක බිඳවැටීමේ මේ සා සුපැහැදිලි සලකුණු පෙන්නුම් කරන ලද තවත් පාලක පන්තියක් පැවතී ඇත් ද?

කෝටි සිය ගනනක් මිනිසුන්ගේ ශ්‍රමයෙන් උපදවනු ලබන ධනයේ විශාල පංගුවක් පාලනය කරන හා ගිල දමන අද පවත්නා ජාත්‍යන්තර කතිපයාධිකාරී මාඟියාව සමග සසඳන කල, මාක්ස්ගේ අවධියේ පිටත්වූ ධනේශ්වරය මුලුමනින්ම පරහිතකාමීන්ගේ ගරුකටයුතු සහෝදරත්වයක් ලෙස පෙනී යයි. ධනය වඩාත් සමසේ බෙදීයාම පිලිගන්නා ලෙස සුන්දර වැකි වලින් ධනපති කතිපයාධිකාරීන් ඒත්තු ගන්විය හැකි යයි සැන්ඩර්ස් හා කෝබින් වැනි බෙලජීන ප්‍රතිසංස්කරනවාදීන් සිදු කරන කියාපෑම්, නො අඩු ලෙසම රැවටිලිකාරී වේ. වරෙක ට්‍රොට්ස්කි විමසූ පරිදි, විනිත වන්නැයි කඳුලු පිරි දෙනෙතින් යුතුව ධනවතුන්ට අයාවනා කිරීම වැස්ස ඉල්ලා යාඥා කිරීමට වඩා හොඳ වන්නේ කෙසේ ද? යෝධ මිලිටරි යාන්ත්‍රණයන්, ඔත්තු ආයතන, පොලිස් බලඇණි සමග නිෂ්පාදන මාර්ග හා ලෝක ගෝලීය මූල්‍ය ජාලයන්හි අයිතිය දරමින් ඒවා පාලනය කරන පන්තියක් සමග ගනුදෙනු බේරාගැනීමට සමාජවාදී විප්ලවය තුලින් විනා අන් මගක් නැත. එහෙත් එය කල හැක්කක් ද?

මාක්ස් මෙසේ ලිවීය: "සමාජයේ ද්‍රව්‍යමය නිෂ්පාදන බලවේග වර්ධනයේ නිශ්චිත අදියරකදී ඒවා, පවත්නා නිෂ්පාදන සම්බන්ධතා සමග ගැටුමකට එලඹේ.... එම සම්බන්ධතා, නිෂ්පාදන බලවේගයන් වර්ධනය කිරීමේ රූපාකාරයේ සිට ඒවායේ විලංගු බවට හැරේ. එවිට ආරම්භ වන්නේ සමාජ විප්ලවයේ අවධියකි" (ඓතිහාසික භෞතිකවාදය ගැන මාක්ස් එංගල්ස් ලෙතින්, මොස්කව්: 1972, 137 පි.) මෙම වචන, ප්‍රගාසිතම හා සාන්ද්‍රාෂ්ටිකතම අර්ථයෙන් අද දිනයේ ධනවාදය මුහුනපා සිටින ඓතිහාසික තත්වය නිර්වචනය කරයි.

තමන්ගේ සියලු ධනය හා බලය තිබියදී ම, පාලක පැලැන්තිය ගාටමින් යන්නේ එක් අර්බුදයකින් තවත් අර්බුදයක් කරාය. එක්සත් ජනපදය තුල ට්‍රම්ප්ගේ නැඟීම, ධනපති පන්තියේ සාර්වත්‍රික පරිහානිය පිලිබඳ වඩාත්ම කැපී පෙනෙනසුලු හා ශෝරතම ප්‍රකාශනයයි. එහෙත් ට්‍රම්ප්ගේ නැඟීමෙහි ඇත්තේ සංකේතාත්මක වැදගත් කමක් පමණක් නොවේ. විසිවන සියවස පුරා හා විශේෂයෙන්ම දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් ඉක්බිතිව, ඇමරිකාව කටයුතු කර ඇත්තේ, ලෝක ධනපති ක්‍රමයේ ස්ථාවරත්වයේ ද උන්නතියේ ද අත්‍යන්ත ඇපකරුවා ලෙසය. එයට තවදුරටත් එම

භූමිකාව ඉටුකිරීමේ හැකියාවක් නැත. සිය දිග්ගැස්සුනු ආර්ථික පරිහානියේ ප්‍රතිවිපාක මිලිටරි ක්‍රියාත්මකයන් තුලින් ජයගැනීමට, පසු ගිය සියවස් කාලක් තිස්සේ ඇමරිකානු ධනවාදය දරන උත්සාහය, භූ දේශපාලන හා මූල්‍ය අස්ථාවරත්වයේ අපිකේන්ද්‍රය බවට පත්ව තිබේ. මේ තත්වය හමුවේ එක්සත් ජනපදය තුල පන්ති අරගලය යලි හිස එසවීමේ දැවැන්ත ඓතිහාසික වැදගත් කමක් පවතියි. එක්සත් ජනපදය තුල පන්ති අරගලයේ නැඟී ඒම, අධිරාජ්‍යවාදය පරාජය කිරීමේ හැකියාව පිලිබඳ නව්‍ය ආත්ම විශ්වාසයක් ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්තියට කාවද්දමින් ගෝලීය කම්කරු පන්තියේ රැඩිකලීකරන ක්‍රියාවලිය වේගවත් කරනු ඇත.

ඉතිහාසයේ නියාම නිලධාරීවාදී තන්ත්‍රයන්ට වඩා බෙහෙවින් බලගතු යයි හතරවන ජාත්‍යන්තරය ගොඩනගමින් ට්‍රොට්ස්කි පවසීය. එම විග්‍රහය දැන් සනාථ වෙමින් පවතී. පැරණි ප්‍රතිගාමී වෘත්තීය සමිති ද, නරුම සුලුධනපති ව්‍යාජ වාම සංවිධාන හා ඒවායේ අපමන ප්‍රතිගාමී අනන්‍යතා දේශපාලන රූපාකාරයන් ද විසින් දමා ඇති විලංගු බිඳ දැමීමේ ව්‍යායාමයක කම්කරු පන්තිය නිරතව සිටී. මේ යුගයේ සැබවින්ම ප්‍රගතිශීලී හා විප්ලවවාදී අරගල පදනම් වනු ඇත්තේ, අනන්‍යතාව පදනම් කරගත් වරප්‍රසාද වෙනුවෙන් පෙනී සිටින ඉහල මධ්‍යම පාන්තික ඒ හෝ මේ කොටසේ ආත්මාර්ථකාමී පරිශ්‍රමයන් මත නොව, කම්කරු පන්තියේ විශ්ව ව්‍යාපී විමුක්තිකාමී අභිලාෂයන් මතය.

කාල මාක්ස්ගේ 200 වන උපන්දින සංවත්සරය යෙදී ඇති මේ ඓතිහාසික මැයි දිනයේදී, ට්‍රොට්ස්කිවාදය යනු 21 වන සියවසේ මාක්ස් වාදයයැයි හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කම්වූව සාඩම්බරයෙන් කියා සිටී. ලොව පුරා සිටින අපගේ ශ්‍රාවකයින් හා ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පාඨකයින්ගෙන් අප ඉල්ලා සිටින්නේ: අපගේ සාමාජිකයින් වන ලෙසයි! හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ නව ශාඛා ගොඩනගන ලෙසයි! කම්කරු පන්තියේ ජයග්‍රහණය වෙනුවෙන් හා සියලු මානව වර්ගයාගේ සමානාත්මතාවය හා ජාත්‍යන්තර සහෝදරත්වය පිලිබඳ අව්‍යාජ සමාජවාදී මූලධර්ම මත පදනම් වන නව්‍ය හා සැබෑ මානව සමාජයක් ගොඩනැඟීමේ සටනට එක්වන ලෙසයි.